

עין משפט
גד מצות

מוסף דע

[illegible]

ז"ס' ר"י הזקן

[illegible]

הבית מוטלים עליהם נתחב
• אולי צ"ל משעבד יעקב עוד

וְאֵלֶּיךָ

ואזיל בהו ושרף אהו משעביו. כלומר בזני חרי פריך ליה לבריה שאם היה פודה עצמו בזני חרי לא היה פודה בזנו ממשעבדו דמיירי שנשעבדו קודם שנולד הבן ולכן מקדים פדיון בזנו ואין כאן איגלה ללקוחות דמיוט זנו עליו יותר ממחצת סיגופו

כל היכא דליכא אלא חמש סלעים "הוא קודם לבנו מאי טעמא מצוה דגופיה עדיפא כי פליגי היכא דאיכא חמש משועבדים וחמש בני חורין ^אר' יהודה סבר ^במלוה כתיב בתורה ככתובה בשטר דמיא בהני חמש פריק לבריה ואזיל כהן ^גיוטריא ליה לחמש משועבדים לדדיה ורבנן סברי מלוה דכתיב כאווריתא לאו ככתובה בשטר דמיא והילכך מצוה דגופיה עדיף ^דת"ר לפדות את בנו ולעלות לרגל פודה את בנו ואחר כך עולה לרגל ר' יהודה אומר עולה לרגל ואח"כ פודה את בנו ^הישו מצוה עוברת וזו מצוה שאינה עוברת בשלמא לר' יהודה בדקאמר טעמא אלא רבנן מאי טעמיהו דאמר קרא יכל ככור בניך תפדה והדר לא ידאו פני ריקם ^ות"ר מנין שאם היו לו חמשה בנים מחמש נשים שחייב לפדות כולן ^זת"ל כל ככור בניך תפדה פשיטא בפטר רחם תלא רחמנא" מהו דתימא גילף ככור ככור" מנחלא מה להלן ראשית אונן" אף כאן ראשית אונן קמ"ל: ללמוד תורה: מגלן דכתיב ^חולמדתם אותם את בניכם והיכא דלא אנמריה אבוא ^טימחייב איהו למגמר נפשיה דכתיב ^יולמדתם איהו מגלן דלא מיחייבא דכתיב ^{יא}ולמדתם ולמדתם יכל שמצווה ללמוד מצווה וללמד וכל שאינו מצווה ללמוד אינו מצווה ללמד ואיהו מגלן ^{יב}לא מיחייבא למילפ נפשה דכתיב ^{יג}ולמדתם

ולמדתם כל שאחרים מצווין ללמוד מצווה
מצווין ללמוד אין מצווה ללמד את עצמו ומ
דאמר קרא ולמדתם אותם את בניכם ול
ובנו ללמוד והוא קודם לבנו ר' יהודה אומר
מתקיים בידו בנו קודמו כי הא דרב יעק
שריה אביו לקמיה דאבי כי אתא חזייה
א"ל אנא עדיפא מינך טוב את דאזיל א
הוה הוהא מוקי בי רבנן דאבי דכי הו
מיתוקי אמר להו לא לתיב ליה אינש א
על בת כההוא בי רבנן אדמי ליה כתינא
דכרע נור חד רישיה אמר להו למחר אי
ללמוד תורה ולישא אשה ילמוד תורה וא
כלא אשה ישא אשה ואח"כ ילמוד תורה
הלכה נושא אשה ואח"כ ילמוד תורה ר' יו
בתורה ולא פלגי הא לן והא להו: משת
בדרב המנונא דאדם גדול הוא א"ל כשיבי
חזיה דלא פרים סורא א"ל מאי טעמא ל
אהררנהו לאפיה מיניה א"ל חזי דלא חזי
הונא למעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא
בעבידה סלקא דעתך אלא אימא כל ימי
ובן תנא דבי ר' ישמעאל עד כ' שנה יוש
ישא אשה כיון שהגיע כ' ולא נשא אומר
האי רעדפינא מחבראי דנסיבנא כשיסחרסר

© 2004 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 255: 103–110

כל היבא. דלית ליה נכסי אלא ה' קטעים: ככחוכה בשער דמיא, ובפרדיון עמלו היה מחזיק קודם ששיעבד הרקעמיו ויטרוף את הקחמות הילכך בחמש בני חרי לאיכא פקיק לבריה דלוי זה אואהי^(ה) שיהי מות בנו עליו יותר ממאמיו: ואזיל כון ועריץ.

[illegible]

מורה אור השלם

וּפְסוּר חֲמֹור תַּפְרִידָהּ.
שֶׁהָ וְאֵם לֹא תַפְרִידָהּ.
עֲרִפְתּוֹ כֹּל בְּכֹר בְּנִיךָ.
פָּדָה וְלֹא יִרְאוּ מִנִּי.
שְׁמוֹת לֹד כִּי יִקָּם.
וְלִמְדָתָם אֲתָם אֲשֶׁר
יִנָּסֶם לְדֹר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם
בְּיָחִיד וּבְלִבְתָּךְ בְּדִרְכֶּךָ.
בְּשִׁכְבְּךָ וּבְקֻמָּתְךָ:
וְכִרְסִי יֹא יֵשֶׁב.

הגהות הב"ח

(1) ירש"י ד"ה ככתובה
 י"ד דל"ן זה חתונה
 ללקוחות שהרי: (3) ד"ה
 לא מייבנה וכו' ולמדתם
 כי בניכם קרי ביה
 מדתם וכו' ללמוד
 חרישם כס"ד וחס"ח מ"ה
 ד"ה ח"ה (3) תוס' ד"ה
 וזיל וכו' ויחמרו לו פסה
 וכו' ויחמרו לו ח"ה:

מוסף תוספות

בתוס' הרא"ש איתא
הא יתא נמי דקאמר
יורדא בנו קודמא
מפוזת על אביו ור
מרין דלעזע מצוה
נפיה ערפא אלא ור
נסי שפוזת על אביו
כול הכהן לגבות פדיו
בנו מנסיס שפוזת
פדיו ור' מר' הרשב"א
ל רש"י דיה כחכובין
מגדא דרבי אבהו
נסיכא ור' מר' שמש
איהם מפני שפוזת
פדיו אחר מרשעת
ר' מר' אד' ר' שמש
איהם מפני שפוזת
פדיו אחר מרשעת
ר' מר' אד' ר' שמש
איהם מפני שפוזת
פדיו אחר מרשעת